

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XIX. Quòd sacra Communio propter scrupulos, & inanem nequaquam
omittenda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

set; tandem ab illo semel visitata fuit, inter alia dicens, eum qui bona conscientia sanctissimum Sacramentum perciperet, gratiam consequi, etiam si absque deuotionis affectu faceret, & contra illius fidem impugnaretur, vel alijs tentationibus vexaretur, modo improbet, non minus insignes eiusdem fructus percipere, nec solum animam huiusmodi tentationibus resistendo pl^{us} lucrari, verum etiam sacramentum mensam adeundo, plus promereri, quam si magna cum suauitate & consolatione communicaret. Quod intelligendum est, cum deuotionis defectus, non ob culpam vel negligentiam hominis; sed ob diuinam probationem & permissionem oritur, vti antea ostendimus.

CAPVT XIX.

Quod sacra Communio propter scrupulos, & inanem timorem nequaquam omit- tenda sit.

Alij sunt, qui nondum hanc in animis suis vicissitudinem experti sunt, sed bonam conscientiam habentes contra Confessarij vo- lun-

luntatem ac consilium, à S. Commu-
 nione, propter scrupulum aut vanum
 timorem abstinere, quia nimirum se
 indignos esse putant, qui tam sæpè
 Angelorum pane vescantur, maio-
 remq; se Deo reuerentiam abstinendo
 exhibere arbitrantur. Huiusmodi ten-
 tatio magis noxia est, cùm Sacerdotes
 inuadit: quippe non illos tantum san-
 ctiss. Sacramenti fructu; sed etiam to-
 tam Ecclesiam incruenti sacrificij vti-
 litate priuat. Certa namque est sancti
 Bonauenturæ, aliorumque sanctorum
 doctrina, dum inquit: *Cùm Sacerdos non
 habens legitimum impedimentum celebrare
 omittit, tunc quantum in ipso est, priuat Tri-
 nitatem laude & gloria, & Angelos letitia,
 peccatores venia, iustos subsidio, & grato in
 purgatorio existentes refrigerio, Ecclesiam
 Christi spirituali beneficio, & seipsum medi-
 cina & remedio contra quotidiana peccata
 & infirmitates.*

D. Bonau. li.
 de præp ad
 Miss. c. 5.

Aduersus hanc tentationem reme-
 dium est, Confessario fidem adhibere,
 contra eiusmodi scrupulum laborare
 & pugnare. Adhæc considerare duo-
 bus modis conuenientem dispositio-
 nem & reuerentiam ad sanctiss. Eucha-
 ristix Sacramentum percipiendum
 adferri posse. Earum vna talis est, qua-
 lem

Cā
 vi

76

lem dignitas & puritas quam suscipimus meretur, & qua diuina ipsius maiestas dignissima est: hac autem ratione nullus ad sacram Eucharistiam percipiendam, satis se dignè & reuerenter præparare potest, quantumuis ad finem vsque mundi, cum omnium iustorum in terris viuentium, & Sanctorum in cælo regnantium sanctitate & reuerentia, se præpararet. Altera ratio, qua cum debita dispositione & reuerentia mensam Dei accedendam dicimus, est eiusmodi, quando acceditur, ijs prius omnibus absolutis, quæ Deus à nobis sub virtute præcepti requirit: & hoc modo omnes dignè & reuerenter accedunt, qui cum tali dispositione, quam demonstrauiamus, veniunt: Deus enim per infinitam suam misericordiam, nostræ infirmitati condescendens, nos amplius obligare noluit: Quia verò prudentis & timorati Confessarij est, iudicare num pœnitens debito modo, vt supra dictum est, sit dispositus: omnino alia remota cogitatione, confidenter illud consilium sequi poterit, maxime, quia Deus varijs testimonijs demonstraui, suam esse voluntatem, vt homo talem serupulum & formidinem, salubri consilio vincat.

S. Pr.

S. Petrus cognomine Cœlestinus *Petrus de A-*
 (qui postea ex pauperulo Monacho, *liato, Card.*
 ob magnam sanctitatem Papa fuit,) *in eiu vita.*
 non tantum hoc timore percussus, *Sur. in Maie.*
 quia peccatorem se indignum esse, &
 virtutibus carere putabat, sed etiam
 ob alias causas à celebrando Sacro,
 & sacra communione frequentanda
 abstinuit; postea, quendam religio-
 sum Confessarium suum consuluit,
 qui eum ad timorem hunc superan-
 dum, & Missæ sacrificium offeren-
 dum inflammavit. Paruit consilio, ac
 Dominus noster Iesus Christus appa-
 ruit, atque illum ad idem faciendum
 excitat, & magnam lætitiã atque
 consolationem sensit. Alius sanctus
 vir Narniensis Episcopus, nomine
 Cassius, quotidie Missæ sacrificium ce-
 lebrabat, seque in lachrymis inter ipsa
 sacrificiorũ arcana mactabat. Et quia
 ob hunc timorem, ne vnum quidem
 diem præterire sinebat, quin sacrum
 diceret, S. Gregorius ait, Deum illi per
 sanctum Presbyterum, cui apparuerat; *Libr. 4. dial.*
 hæc significari voluisse: *c. 56.*
Age quod agis, o-
perare quod operaris, non cesset pes tuus, non
cesset manus tua, & retribuam tibi merce-
dem tuam. His Sanctorum visitationi-
 bus & consolationibus, manifestum
 fie-

Cæ-
vi-

no

fieri Deus voluit, diuinam suam esse voluntatem, vt omnes sui Serui sanctiss. Sacramentum sæpius accedentes, doctorum virorum hac in parte consilium securè amplectantur, illisque acquiescant: siquidem Sancti eandem rationem tenuerunt, quam Deus comprobauit.

CAPVT XX.

De mediocritate quæ in communione reuerenda est, ne quis excedat, vel contra necessariam reuerentiam peccet, & quomodo iudicium docto Confessario relinquendum sit.

Quemadmodum aliqui in magnum animarum suarum præiudicium (vti supra dictum est) frequentem Communionem omitunt: ita etiam ex altera parte quidam excedunt, volentes sæpius, quam conueniat, mensam Domini accedere. Nōnulli ad hoc faciendum incitantur, propter communem opinionem & existimationem utilitatis, quæ in S. Communionem percipitur: Alij propter consolationem & suauitatem, quæ alias